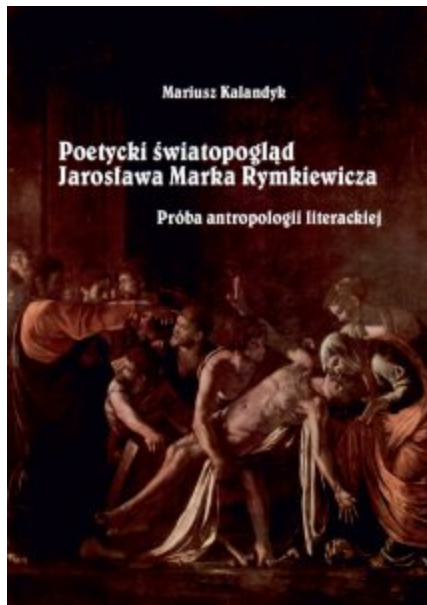

Poetycki światopogląd Jarosława Marka Rymkiewicza - Mariusz Kalandyk

Celem niniejszej pracy jest obrona tezy, iż poezja Jarosława Marka Rymkiewicza stanowi próbę stworzenia antropologii literackiej, podejmującej również kluczowe zagadnienia antropologii filozoficznej i – poniekąd – kulturowej w momencie ustawiania dyskursu postmodernistycznego i wzmaganie kryzysu tradycyjnie rozumianej metafizyki, której narzędzia intelektualne wypracowane zostały przez filozofię grecką. Historia ewoluowania poezji autora Konwencji jest też historią dochodzenia do głosu i historią przesilení określonych literackich oraz filozoficznych przekonań, które zagarniały przestrzeń dyskursu, a także określały warunki brzegowe tegoż dyskursu w obszarze współczesności.

Celem niniejszej pracy jest obrona tezy, iż

poezja Jarosława Marka Rymkiewicza stanowi próbę stworzenia antropologii literackiej, podejmującej również kluczowe zagadnienia antropologii filozoficznej i – poniekąd – kulturowej w momencie ustawiania dyskursu postmodernistycznego i wzmagania kryzysu tradycyjnie rozumianej metafizyki, której narzędzia intelektualne wypracowane zostały przez filozofię grecką.

Mariusz Kalandyk

Poetycki światopogląd Jarosława Marka Rymkiewicza. Próba antropologii literackiej

rok wydania: 2015

wydawnictwo: Księgarnia Akademicka

Celem niniejszej pracy jest obrona tezy, iż poezja Jarosława Marka Rymkiewicza stanowi próbę stworzenia antropologii literackiej, podejmującej również kluczowe zagadnienia antropologii filozoficznej i – poniekąd – kulturowej w momencie ustawiania dyskursu postmodernistycznego i wzmagania kryzysu tradycyjnie rozumianej metafizyki, której narzędzia intelektualne wypracowane zostały przez filozofię grecką. Historia ewoluowania poezji autora Konwencji jest też historią dochodzenia do głosu i historią przesilení określonych literackich oraz filozoficznych przekonań, które zagarniały przestrzeń dyskursu, a także określały warunki brzegowe tegoż dyskursu w obszarze współczesności. Ważnym komponentem tak rozumianego projektu jest również poetyckie pytanie o sacrum i o Boga. W rejonach poetyckiej i dyskursywnej teologii autor *Przez zwierciadło* dokonuje oryginalnych i odważnych podsumowań, stawiających jego myślenie w obrębie ustaleń „filozofii podejrzeń” i jednocześnie wykraczających poza nią – w sferę nie tyle tradycyjnie rozumianej metafizyki, ile w poetycki dyskurs postmetafizyczny.

A przecież Jarosław Marek Rymkiewicz jest wybitnym znawcą literatury europejskiej i prowadzi z nią nieustający dialog, próbując określić, zarówno w swej działalności eseistycznej, jak i poetyckiej, węzłowe

elementy rozwoju tej literatury i charakterystycznych dlań wyborów. Poeta podejmuje także wysiłek określenia celów własnej twórczości, odnosząc ją do zjawisk charakterystycznych również dla antropologii rozumianej jako poszukiwanie sensu ludzkiego istnienia w wymiarze jednostkowym i – tak to nazwijmy – kulturowym.

Praca niniejsza jest również próbą zrozumienia symboli egzystujących w mowie poetyckiej Jarosława Marka Rymkiewicza. To właśnie na „mowie symboli” swoją koncepcję hermeneutyczną opiera Paul Ricoeur. Rozumienie owej mowy jest warunkiem odtworzenia pełni sensu. Czytamy: „Potrzebujemy interpretacji, która w poszanowaniu ma zagadkę leżącą u źródeł symbolu, która daje się mu prowadzić i dzięki temu wynosi sens na wyższy poziom, współtworzy go z pełną odpowiedzialnością samodzielnego myślenia”. Jednocześnie „hermeneutyka jako zdobycz «nowoczesności» stanowi jeden z kilku środków pozwalających «nowoczesności» pokonać w sobie to, co ją doprowadziło do uniepamiętnienia *sacrum*”.

Jest to fragment książki *Poetycki światopogląd Jarosława Marka Rymkiewicza*